

“Vinkenhof” in vier maanden geen seminarium

de spelen meedoen, doch dit werd vanzelfsprekend gevonden.

Zr L. Speelman-Kruit haalde uit een grote tas allerlei artikelen, waarvan aan de aanwezigen gevraagd werd of men deze ook bij zich had. De artikelen varieerden van een luler tot een pyama. Alles bleek door de broeders en zusters naar de landdag mee gesteept te zijn. Op het gebied van cosmetica bleken de stad-Groningers de kroon te spannen (zijn ze daar zo wuft?).

Aan dit spel voor allen was een wisselbeker voor de gemeente met het grootste aantal punten verbonden. Met enige trots mogen we vermelden, dat Groningen-Zuid deze wisselbeker een jaar mag behouden. De beker is een prachtige porcelaine vaas, waarin de kosten elke zondag een bos bloemen mag rangschikken en in de kerk een plaatsje geven.

Jongelui uit de gemeente Hoogezand voerden het door ds J. Bouritius geschreven en geregistreerde openluchtspel „De Ontmoeting” op. Dit stuk hield het midden van een musical en een toneelstuk; was vrolijk en luchtig en eindigde in een boodschap. We hebben wel begaafde broeders en ook voorgangers in onze baptistenkringen.

U zult misschien aan dit verslag wel een teveel

aan enthousiasme toeschrijven; het is echter de juiste weergave van deze landdag. Enkele goed-tellende-kunnende broeders beweerden, dat er zo'n 1.000 à 1.200 personen de landdag bezochten.

Onder de bezoekers waren ook enkele buitenlanders: een zuster uit New York en een voorganger uit Wermelskirchen (Dld) en als u Friesland ook als buitenland rekent: enkele broeders en zusters uit Sneek waren ook aanwezig. We mogen op een gezegende dag terugzien, waar ernst en luim elkaar afwisselden en waarvan ieder voldaan weer huiswaarts ging. Deze eerste* landdag onder auspiciën van de Veenkoloniale- en van de Noordelijke Bond is een geslaagd experiment geweest en we hopen er een traditie van te maken.

Daarom, broeders en zusters, tot ziens op de volgende landdag op tweede pinksterdag van het volgende jaar.

P. S.

* De verslaggever sta ons een kleine correctie toe: reeds in de dertiger jaren - en ook nog enkele keren ná de oorlog - werden er in deze noordelijke gewesten landdagen gehouden. IPL heette het toen! Overigens: we hopen met P. S. dat het (opnieuw) een traditie wordt. E. R.

„Vinkenhof” in vier maanden geen seminarium

Zesentwintig mei jl. was een twintigtal mensen er getuige van, hoe De Vinkenhof voor de vier zomermaanden zijn theologische pretenties liet varen, en tijdelijk een seminarium in vakantiecentrum veranderde.

Docenten, leden van de commissie voor opleiding, predikant-direkteur, keukenstaf en studenten hebben deze jaarlijkse gedaantewisseling van De Vinkenhof ieder op hun eigen wijze beleefd.

Eerstgenoemden waarschijnlijk min of meer als toeschouwers: zij wonen niet op De Vinkenhof en waren die dag voornamelijk betrokken bij de overgangsexamens en de officiële sluiting van het studiejaar. Predikant-direkteur, keukenstaf en studenten echter, hebben als vinkenhofbewoners deze metamorphose gezien als een (kleine) ingreep in hun persoonlijke leven. Als studenten hebben we deze tijdelijke verandering wel het meest toegespitst beleefd in de ombouw van onze eigen kamers. Toen we onze boeken hadden opgeruimd, de schrijftafels van onze kamers hadden geslept, en de vrijgekomen ruimte met bedden hadden opgevuld, was De Vinkenhof voor ons geen seminarium meer. De muren van wat acht maanden lang onze kamers waren geweest waren nog dezelfde, maar het was of ze verraad pleegden: Zodra ze waren gaan dienen om vakantiegangers huisvesting te verlenen, leek het of ze ons niet meer wilden kennen. We voelden ons vreemden in eigen huis. Om in termen van gedaantewisseling te blijven spreken. We hadden het gevoel, dat De Vinkenhof met zijn theologisch gezicht ook ons tot eind september had laten vallen.

De officiële sluiting van het studiejaar vond 's middags plaats, na een gezamenlijke maaltijd van alle vinkenhof-

bewoners met de meeste docenten en enkele leden van de commissie voor de opleiding. De diverse toespraken en toespraakjes, die bij deze gelegenheid werden gehouden, hadden alle dezelfde ondertoon van dankbaarheid. Dankbaarheid voor de regelmatige voortgang van het onderwijs, voor de uitstekende verzorging, voor de bereidheid van de gemeenten om zich geestelijk en financieel achter de opleiding te plaatsen. Bovendien dankbaarheid jegens de Heer, Die het werk op het seminarium het afgelopen jaar heeft willen begeleiden met blijken van Zijn liefde en trouw.

Voor twee studenten betekende '26 mei een definitief afscheid van het seminarium. Br A. v. d. Beek heeft zich na beëindiging van zijn studie beroepbaar laten stellen, en br A. Schlüter is naar Utrecht verhuisd in verband met zijn voortgezette studie aan de universiteit daar ter plaatse.

Het ligt voor de hand, om je na een juist volbracht studiejaar af te vragen wat dat jaar voor je betekend heeft, en wat de winst is die je er mee gedaan hebt. Dit laatste is echter bijzonder moeilijk aan te geven. Je kunt de diverse vakken noemen waarin je kollege gelopen hebt, of het aantal boeken dat je bestudeerd hebt, maar daarmee heb je jezelf nog geen antwoord gegeven op de gestelde vraag. Ook het aantal tentamens waar je 't afgelopen jaar voor geslaagd bent, is geen maat voor de winst die je met dat jaar gedaan hebt. Theologie studeren is immers meer dan het vergroten van verstandelijke kennis over zaken die te maken hebben met bijbel en christendom. De theologische studie moet vooral een vormende invloed hebben op je geloofsleven. De Heilige Geest wil gebruik maken van de studie om je te vormen tot een mens

die bruikbaar is in de dienst, waartoe je je door de Heer geroepen weet. Het is deze geestelijke vorming, die de eigenlijke winst moet uitmaken van een jaar studie aan het seminarium.

Hoe groot deze winst is geweest, zullen we als studenten slechts in de praktijk van het werk bij benadering kunnen peilen. Misschien pas over enkele jaren, wanneer we geheel in het werk des Heren zullen staan. Maar wellicht ook reeds deze zomer, wanneer we gedurende enkele maanden praktijk ervaring hopen op te doen in diverse gemeenten.

O. de Vries,

sekretaris N.B.S.S.G. „John Smyth”.

Tabithanieuws

Wij kunnen u enkele belangrijke zaken ter kennis brengen.

In de eerste plaats delen wij onze gemeenten mede, dat zr A. Luyten, bestuurende-zuster van ons verpleeghuis te Scheveningen, om redenen van persoonlijke aard met ingang van 1 september a.s. ontslag uit haar functie van bestuurende-zuster gevraagd heeft. Het bestuur heeft node aan dit verzoek voldaan. Voor zuster Luyten betekent dit, dat zij per 1 september ook uittreedt uit de diaconessengemeenschap.

Verblijvend is, dat wij reeds nu - nog niet een maand na de ontslagaanvraag van zr Luyten - kunnen berichten, dat zr G. ter Braak, op het ogenblik hoofdverpleegster en waarnemend adjunct-directrice van het Dr Borst-huis te Hengelo (O), zich bereid verklaard heeft met ingang van 1 oktober a.s. de leiding van ons verpleeghuis op zich te nemen. Zr Ter Braak heeft in het Dr Borst-huis, dat verpleeghuis voor chronische zieken en tevens reactiveringscentrum is, na een ruime verpleegstersopleiding elders, de ervaring opgedaan, die zij ook en juist in ons tehuis nodig zal blijken te hebben. Zr Ter Braak stamt uit een welbekend baptisten-geslacht te Hengelo. Indien alle kinderen van vader en moeder Ter Braak, met hun mannen resp. vrouwen, aanwezig zouden zijn, zouden er twee predikanten zitten, nl. ds G. Vegter en ds H. van der Werf, alsmede een zending, nl. ds J. ter Braak, momenteel in Sona Bata, Congo!

Wij wensen reeds nu gaarne zr Ter Braak Gods rijke zegen toe bij de voorbereidingen op haar nieuwe werk.

H. Ploeger, wnd. sekr.

Berichten uit Miami Beach

Evenals in 1960-toen het wereldkongres der BWA in Rio de Janeiro, Brazilië werd gehouden hopen we ook dit jaar onze lezers uitvoerig te kunnen berichten over het baptisten-wereldkongres, dat 25-30 juni a.s. te Miami Beach, Florida, USA, zal worden gehouden.